Уманський національний університет
Факультет менеджменту
Кафедра туризму та готельно-ресторанної справи

ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА ТА ІННОВАЦІЇ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ І ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ ІНДУСТРІЇ

Матеріали
міжнародної науково-практичної
конференції

27 травня 2026 року

Умань-2026

УДК 338.48(063)+640.0
Т33

Рекомендовано до друку Вченою радою Уманського національного університету (протокол №13 від 27.05.2026 року)

Редакційна колегія:

Нагернюк Д.В., завідувач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Уманського національного університету, к.е.н., доцент; **Транченко Л.В.**, професор кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Уманського національного університету, д.е.н, професор; **Кожухівська Р.Б.**, доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Уманського національного університету, к.е.н., доцент; **Коваленко Л.Г**., доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Уманського національного університету, к.е.н., доцент; **Саковська О.М.**, доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Уманського національного університету, к.е.н., доцент; **Малюга Л.В.**, доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Уманського національного університету, к.е.н., доцент; **Тимчук С.В.**, доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Уманського національного університету, к.е.н., доцент; **Непочатенко В.О.**, доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Уманського національного університету, к.е.н., доцент; **Поворознюк І.М. –** доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Уманського національного університету, к.е.н., доцент; **Барвінок Н.В.,** старший викладач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Уманського національного університету, доктор філософії.

Роботи друкуються в авторській редакції. Редакційна колегія не несе відповідальності за достовірність статистичної та іншої інформації, яку надано в текстах тез, а також коректність цитування матеріалу, і залишає за собою право не розподіляти поглядів авторів на питання, що розглянуто на конференції.

Т33 Теорія, практика та інновації розвитку туристичної і готельно-ресторанної індустрії: збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції, 27 травня 2026 р., Умань: УНУ, 2026. 313 с.

У збірнику матеріалів міжнародної науково-практичної конференції «Теорія, практика та інновації розвитку туристичної і готельно-ресторанної індустрії», що відбулася 27 травня 2026 року в Уманському НУ, подано тези доповідей учених, науковців, викладачів, магістрантів, аспірантів, здобувачів вищої освіти щодо актуальних проблем, тенденцій розвитку, специфіки, розробки та впровадження інноваційних процесів у туристичну і готельно-ресторанну сфери.

Праці науковців, які долучилися до формування збірника, стосуються аналізу світових та вітчизняних трендів у сфері туризму та індустрії гостинності в контексті глобальних соціально-економічних змін; питань упровадження діджиталізації та використання новітніх технологій у процесі менеджменту туристичного та готельно-ресторанного бізнесу; специфіки та особливостей діяльності підприємств туристичної сфери і готельно-ресторанної індустрії у контексті сталого розвитку; соціоекономічних досліджень регіональних проблем розвитку туристичного та готельно-ресторанного бізнесу.

Видання рекомендоване для здобувачів вищої освіти, аспірантів, викладачів, наукових співробітників, які займаються дослідженнями сфери туризму та індустрії гостинності.

УДК 338.48(063)+ 640.0

© Колектив авторів, 2026
© Уманський національний університет, 2026

СЕКЦІЯ 4.
РЕГІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО ТА ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ: СОЦІОЕКОНОМІЧНИЙ ВИМІР

Kolisnichenko P.T.
INNOVATIONS IN TOURISM UNDER CROSS-BORDER COOPERATION 261
Sakovska O.M.
RECREATIONAL ACTIVITIES IN THE FORMATION AND DEVELOPMENT OF TOURIST DESTINATIONS 263
Udovenko I.O., Borovyk P.M.
THE ROLE OF THE CADASTRE OF SETTLEMENTS IN THE TRANSFORMATION OF MODERN LAND RELATIONS 265
Балджи М.Д.
ВПЛИВ ВОЄННИХ РИЗИКІВ НА ФУНКЦІОНУВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ОДЕСЬКОГО РЕГІОНУ 267
Дікмарьов В.В.
ГАЛИЦЬКА КУХНЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ НЕМАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ 269
Катугін О.О.
ІНТЕГРАЦІЯ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ З АГРОТУРИЗМОМ І РЕКРЕАЦІЙНИМИ ПОСЛУГАМИ В ЧЕРКАСЬКІЙ ОБЛАСТІ 271
Кирилюк І.М.
РЕГЕНЕРАТИВНИЙ ТУРИЗМ ЯК ФАКТОР СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНИХ ДЕСТИНАЦІЙ 274
Когут А.Р.
СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ 276
Кучерявий А.В.
РОЗВИТОК КООПЕРАТИВІВ В МЕЖАХ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД НА ПРИНЦИПАХ СТАЛОСТІ 279
Кучерявий В.В.
РОЗВИТОК МАЛИХ ГОСПОДАРСЬКИХ ФОРМУВАНЬ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ НА ІННОВАЦІЙНІЙ ОСНОВІ 283
Маланіч Р.В.
РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПРИРОДООХОРОННИХ ТЕРИТОРІЙ ТА ПРОБЛЕМИ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ 286
Масловата С.А.
РЕКРЕАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ І ПРИРОДНІ РЕСУРСИ ЯК ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ 289
Матахнюк К.С.
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНА ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ПОНЯТЬ «РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ» ТА «ТУРИСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ» РЕГІОНУ 292
Незвещук-Когут Т.С.
DIGITAL-МАРКЕТИНГ ТА ІНСТРУМЕНТИ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ПРОСУВАННІ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ 295
Павлова А.А.
КУЛЬТУРНО-ТУРИСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ХЕРСОНЩИНИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВІДНОВЛЕННЯ НЕМАТЕРІАЛЬНОЇ СПАДЩИНИ 298
Стадник Я.Д.
ОЦІНКА ТУРИСТИЧНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ДЕСТИНАЦІЇ 300
Філь М.І.
ДИСПРОПОРЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ ЛЬВІВЩИНИ В СОЦІОЕКОНОМІЧНОМУ ВИМІРІ 302
Чернат А.А.
ТУРИСТИЧНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ІСТОРИЧНИХ МІСТ УКРАЇНИ 304
Яковишина М.С.
ЕКОЛОГО-ПРОСВІТНИЦЬКІ ІНІЦІАТИВИ ПІШОХІДНОГО ТУРИЗМУ У ВИРІШЕННІ ПРОБЛЕМИ ІНТЕНСИВНОГО РЕКРЕАЦІЙНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗАПОВІДНИХ ТЕРИТОРІЙ РІВНЕНЩИНИ 307
Яценко А.О.
СПОРТИВНІ ПОДІЇ ЯК КАТАЛІЗАТОР РОЗВИТКУ ВНУТРІШНЬОГО ТУРИЗМУ УКРАЇНИ 309

етнографічного туризму, паралельно усуваючи деструктивні наслідки рекреаційного навантаження. Залучення регенеративного інструментарію делегує громадам важелі самостійного управління власними ресурсами, що дає змогу трансформувати рекреаційний потенціал дестинацій та історико-культурну спадщину в дієвий чинник розвитку територій та підвищення якості життя населення.

Отже, імплементація концепції регенеративного туризму є важливим чинником для забезпечення довгострокової життєздатності туристичних дестинацій, оскільки вона трансформує індустрію подорожей із пасивного споживача ресурсів у активний інструмент відновлення територіальних громад.

Бібліографічний список:

1. Duxbury N., Bakas F. E. Vinagre de Castro T., Silva S. Creative tourism development models towards sustainable and regenerative tourism. *Sustainability*. 2021. Vol. 13. no. 1:2. DOI: https://doi.org/10.3390/su13010002

3. Bellato L., Frantzeskaki N., Nygaard C.A. Regenerative tourism: a conceptual framework leveraging theory and practice. *Tourism Geographies*. 2023. №25(4). P. 1026-1046. DOI: https://doi.org/10.1080/14616688.2022.2044376

4. Кирилюк І.М. Значення регенеративного туризму для відновлення екосистем. *Туризм і гостинність: стан, проблеми, перспективи*: матер. IX Міжнар. наук.-практ. конф., 20 березня 2025 р. Черкаси: Вид-ць Юлія Чабаненко. 2025. С. 52–56.

5. Tham A. Regenerative Tourism: Opportunities and Challenges. *Journal of Responsible Tourism Management.* 2023. DOI: https://doi.org/10.47263/JRTM.03-01-02

6. Кирилюк І.М., Красномовець В.А., Литвин О.В., Нещадим Л.М. Потенціал регенеративного туризму для розвитку дестинацій в умовах сучасних викликів. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2025. Вип. 21. Т. 1. С. 337-349. DOI: https://doi.org/10.15330/apred.1.21.337-349

7. Кирилюк І.М., Бєлан О.В. Світовий досвід застосування відновлювальних практик у туристичній діяльності. *Актуальні питання розвитку економіки: світові та національні аспекти* : матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф., 21 трав. 2025 р.. Умань: Візаві, 2025. С. 295-299.

Когут А.Р.,
здобувачка вищої освіти,
Уманський національний університет
Науковий керівник: доктор філософії, Барвінок Н.В.

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Готельне господарство сьогодні є важливою складовою регіональної економіки, що забезпечує функціонування сфери послуг, створення робочих місць, розвитку підприємництва та формування соціально-економічної стабільності територій.

У сучасних умовах трансформації економіки України, впливу кризових явищ, воєнного стану та змін у поведінці споживачів особливої актуальності

набуває проблема визначення стратегічних напрямів розвитку готельного господарства на регіональному рівні. Черкаська область, маючи вигідне географічне положення та сформовану мережу засобів розміщення, водночас характеризується наявністю структурних проблем, що стримують ефективний розвиток готельного сектору, що зумовлює необхідність формування комплексної стратегії його розвитку.

Сучасний стан готельного господарства України визначається впливом зовнішніх і внутрішніх факторів, серед яких основними є економічна нестабільність, зміна структури попиту, підвищення вимог до якості обслуговування та необхідність адаптації до кризових умов. Як зазначають Л. Чепурда, Г. Чепурда та І. Герман, діяльність готельних підприємств у сучасних умовах характеризується необхідністю забезпечення фінансової стійкості, адаптивності та впровадження антикризових управлінських механізмів [5]. Це особливо актуально для регіональних ринків, зокрема Черкаської області, де готельні підприємства часто мають обмежені ресурси для розвитку.

Аналіз наукових досліджень свідчить, що однією з важливих проблем розвитку готельного господарства є недостатній рівень управління якістю послуг. Відповідно до дослідження Л. Чепурди та О. Куракіна, підвищення якості готельних послуг є визначальним чинником забезпечення конкурентоспроможності підприємств і формування їх позитивного іміджу [4]. У цьому контексті стратегічним напрямом розвитку готельного господарства Черкаської області має стати впровадження сучасних систем управління якістю, орієнтованих на потреби споживачів та міжнародні стандарти обслуговування.

Важливим аспектом розвитку готельного господарства є впровадження інноваційних технологій та цифровізація бізнес-процесів. Дослідження показують, що використання сучасних інформаційних технологій дозволяє оптимізувати управлінські процеси, підвищити ефективність діяльності підприємств та покращити якість обслуговування [3]. Для Черкаської області це означає необхідність активного впровадження онлайн-сервісів бронювання, автоматизації обліку та управління клієнтськими даними.

У цьому контексті доцільно врахувати наукові підходи І. Поворознюк, яка зазначає, що стратегічний розвиток підприємств готельного господарства безпосередньо пов’язаний із впровадженням інноваційних рішень, цифрових технологій та нових підходів до організації обслуговування. Авторка підкреслює, що інноваційний розвиток є ключовим чинником формування конкурентних переваг і підвищення якості послуг у сучасних умовах [2]. Окрему увагу слід приділити питанням розвитку кадрового потенціалу готельного господарства. Як зазначає Н. Барвінок, формування професійних компетентностей персоналу є надзвичайно важливою умовою забезпечення високої якості послуг та ефективного функціонування підприємств сфери гостинності [1]. У цьому контексті важливе місце займає підвищення кваліфікації персоналу, розвиток професійних навичок та впровадження сучасних методів управління людськими ресурсами.

Ще одним стратегічним напрямом є забезпечення фінансової стійкості готельних підприємств. У сучасних умовах підприємства повинні використовувати ефективні механізми управління витратами, диверсифікувати джерела доходів та залучати інвестиційні ресурси. Як підкреслюють науковці, ефективне фінансове управління є основою стабільного функціонування підприємств готельного господарства в умовах невизначеності [1].

Суттєвим фактором розвитку готельного господарства Черкаської області є модернізація матеріально-технічної бази. Значна частина готельних підприємств потребує оновлення номерного фонду, впровадження енергоефективних технологій та покращення умов проживання. Це дозволить підвищити рівень комфорту та відповідати сучасним вимогам споживачів.

Крім того, важливим напрямом є вдосконалення організаційно-економічного механізму управління готельним господарством. Це передбачає впровадження сучасних методів стратегічного планування, розвиток партнерських відносин між суб'єктами господарювання та підвищення ефективності управлінських рішень. Дослідження Л. Чепурди свідчать, що використання стратегічного підходу до управління дозволяє забезпечити довгострокову стабільність та розвиток підприємств [3].

Узагальнюючи викладене, слід зазначити, що інноваційний розвиток готельного господарства виступає системоутворюючим чинником його стратегічного зростання, оскільки забезпечує підвищення якості послуг, оптимізацію управлінських процесів та формування стійких конкурентних переваг. Впровадження цифрових технологій, сучасних сервісних рішень і нових підходів до організації обслуговування сприяє не лише адаптації підприємств до змін ринкового середовища, але й створює передумови для їх довгострокового розвитку.

Таким чином, стратегічні напрями розвитку готельного господарства Черкаської області повинні базуватися на комплексному підході, що передбачає підвищення якості послуг, цифровізацію діяльності, розвиток кадрового потенціалу, забезпечення фінансової стійкості, модернізацію матеріально-технічної бази та вдосконалення управлінських механізмів. Реалізація зазначених напрямів сприятиме підвищенню ефективності функціонування готельного господарства регіону, зміцненню його конкурентних позицій та забезпеченню стійкого розвитку в умовах сучасних викликів.

Бібліографічний список:

1. Барвінок Н.В., Барвінок М.В. Сутність та значення ключових та професійних компетентностей персоналу підприємств. *Економічні горизонти*. 2021. №3-4(18). С. 111–123. DOI: https://doi.org/10.31499/2616-5236.3-4(18).2021.255748

2. Поворознюк І. Інноваційний розвиток підприємств готельного господарства. *Економічні горизонти*. 2024. №1(27). С. 121–128. https://doi.org/10.31499/2616-5236.1(27).2024.299099

3. Чепурда Л.М., Куракін О.Б. Організаційні аспекти щодо підвищення якості готельних послуг в сучасних умовах господарювання. *Економіка та суспільство*. 2024. №70. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-70-184

4. Чепурда Л.М., Куракін О.Б., Данилюк А. М. Світові та вітчизняні тренди в організації діяльності готельних підприємств: сучасні виклики та адаптивні заходи. *Інновації та технології в сфері послуг і харчування*. 2025. №3(17). DOI: https://doi.org/10.32782/2708-4949.3(17).2025.20

5. Чепурда Л.М., Чепурда Г.М., Герман І.В. Актуальні економічні питання в діяльності готельних підприємств України в умовах кризи та невизначеності. *Інновації та технології в сфері послуг і харчування*. 2025. №3(17). С. 133–140. DOI: https://doi.org/10.32782/2708-4949.3(17).2025.21

Кучерявий А.В.,
аспірант,
Уманський національний університет
Науковий керівник: к.е.н., доцент Саковська О.М.

РОЗВИТОК КООПЕРАТИВІВ В МЕЖАХ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД НА ПРИНЦИПАХ СТАЛОСТІ

Кооперація має важливе багатогранне значення, оскільки покликана відповідати сучасним суспільним потребам у вирішенні соціально-економічних проблем. Попри наявність значного потенціалу сільських територіальних громад, зокрема власних ресурсів, розвиненої інфраструктури та фінансових можливостей, подолання наявних негативних тенденцій у діяльності кооперативів залишається актуальним і потребує оперативних рішень. Це зумовлює необхідність переосмислення методологічних засад розвитку кооперації на основі принципів сталого розвитку. Водночас особливу увагу слід приділити комплексному підходу до забезпечення підприємницької та соціальної відповідальності всіх учасників кооперативного руху.

Зважаючи на те, що науковцями вже проведено багато досліджень, зосереджених на теоретичних засадах розвитку кооперації, варто зауважити на тому, що ключові механізми реалізації кооперативного руху на селі та розвитку в сучасному ринковому середовищі, потребують додаткового глибокого осмислення. Зокрема, відчувається невивченість питання щодо принципів, необхідних для забезпечення сталого функціонування цих економічних суб'єктів, які мають гармонійно поєднувати соціально-економічні та екологічні вимоги.

Указані аспекти підкреслюють потребу у систематизації теоретичних підходів та розробки методологічного апарату для створення інноваційної концепції сталого розвитку кооперації, адаптованої до умов сьогодення.

Аналізуючи питання методології дослідження сталого розвитку сільських територій, варто зауважити на тому, що наразі, науковою спільнотою активно обговорюється дана тематика.